

Arrest

nr. 231 364 van 17 januari 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MUBERANZIZA
Gulden Vlieslaan 67/9
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 24 juli 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 15 juli 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. TWAGIRAMUNGU, die loco advocaat A. MUBERANZIZA verschijnt voor verzoeker en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 juli 2019 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, Asiel en Migratie de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13.)

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van (plaats) op (datum) en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn/haar verklaringen.

Aan de Heer/- die verklaart te heten:

Naam: S.,

Voornaam: C.

Geboortedatum: [...]1987

Geboorteplaats: B.

Nationaliteit: Guinee

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- *tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*
- *tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,*

onmiddellijk na de kennisgeving

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

x 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene verklaart dat hij een Belgische vriendin heeft genaamd D. H., maar toont hiermee niet aan dat de relatie die hij heeft met deze Belgische vrouw voldoende hecht is om onder het toepassingsgebied van artikel 8 EVRM te vallen. Zowel betrokkene als zijn partner, wisten verder dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Het feit dat betrokkene een procedure heeft ingediend bij de Rechtbank van Eerste Aanleg om het Belgisch kind van Mevr. D. te erkennen geeft op zich geen automatisch recht op verblijf aan betrokkene.

In het administratief dossier van betrokkene is geen sprake van eigen, erkende minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek van betrokkene. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

x Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten waarvan het laatste hem werd betekend op 03.11.2016. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd."

2. Onderzoek van het beroep

In het enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 3 en 8 van het EVRM, van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij licht zijn middel toe als volgt:

“1. La décision prise (Ordre de quitter le territoire) viole l'article 74/13 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

2. Cette décision viole également l'article 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, et elles relèvent de l'erreur manifeste d'appréciation, tout en violant le principe de proportionnalité.

3. Elle viole aussi l'article 3 et l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'Homme.

Attendu que le délégué de Madame la Ministre des Affaires Sociales et de la Santé Publique, de l'Asile et la Migration a décidé de délivrer au requérant un ordre de quitter le territoire ;

Qu'il s'est appuyé sur l'article 2 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ;

Que cet article, bien qu'il autorise de refouler un étranger ne disposant pas d'un visa valable dans son passeport, d'autres dispositions de la Loi tempèrent la portée de l'article 2 pour tenir compte d'autres facteurs.

Attendu que dans le cas présent, Monsieur C. a fait état de sa vie familiale pour laquelle il se bat devant un tribunal familial belge, à Liège, en vue d'obtenir la reconnaissance forcée de sa fille et la garde subséquente.

Que d'après l'article 74/13 de la Loi, « Lors de la prise d'une décision d'éloignement, le ministre ou son délégué tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant, de la vie familiale, et de l'état de santé du ressortissant d'un pays tiers concerné » ;

Que l'ordre de quitter le territoire contient la mention comme quoi le délégué de la Ministre a tenu compte des dispositions de l'article 74/13 de la loi dans sa décision d'expulsion, mais pas suffisamment car il ne tient pas compte de la finalité de la procédure, à savoir celle de créer une vie familiale entre un enfant et son père ;

Qu'il y a dès lors violation de l'article 8 de la CEDH.

Attendu par ailleurs que, s'agissant de la violation de l'article 3 de la CEDH, le requérant a été victime d'un accident de la circulation en Belgique le 7 juin 2018 avec blessures importantes surtout au niveau de la tête dont les conséquences sont toujours actuelles, en ce compris les examens médicaux qui se poursuivent ici en Belgique, dont un rendez-vous médical du 31 juillet 2019 ;

Que l'ordre de quitter empêcherait le requérant à se faire soigner correctement et d'obtenir une indemnisation juste de son préjudice.

Que dès lors, il y a violation de l'article 74/13 de la loi du 15 décembre 1980 sur les étrangers, et la violation subséquente des articles 3 et 8 de la Convention Européenne des Droits de l'Homme.

Que le requérant va bientôt introduire une procédure en vue de régulariser sa situation, en invoquant notamment la vie familiale avec sa fille en attendant le bon aboutissement du dossier familial en cours.

Attendu aussi qu'il y a violation de l'article 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs et de l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 ;

Que le requérant fait grief aux autorités belges de ne pas avoir suffisamment tenu compte de sa situation personnelle et familiale en statuant sur sa cause alors que la décision a été prise à l'issue d'un entretien de la Police avec le requérant qui a fait état de sa situation particulière ;

Que le principe de motivation formelle des actes administratifs est « une formalité substantielle consistant en l'indication dans l'instrumentum d'un acte administratif des motifs de droit, c'est-à-dire les dispositions normatives dont l'auteur de l'acte fait application, et des motifs de fait qui ont présidé à son adoption, qui constituent le fondement de cet acte »;

Que l'article 3 de la loi du 29 juillet 1991 précise que cette motivation doit être « adéquate » ; que le respect des exigences des articles 1er à 3 de la loi du 29 juillet 1991 doivent s'apprécier au regard du principal objectif de la loi précitée ;

Que l'objectif principal de la loi du 29 juillet 1991 est de permettre au destinataire d'un acte administratif de comprendre les raisons de fait et de droit qui ont conduit l'administration à adopter l'acte attaquée en question ;

Que la motivation de la partie adverse ignore et écarte les éléments objectifs fournis par le requérant, de manière qu'elle ne permet pas à l'administré de comprendre le fondement et le raisonnement de l'autorité administrative ;

Attendu par ailleurs que le requérant invoque le caractère manifestement disproportionné de la décision attaquée, au regard de sa situation concrète justifiée notamment par l'existence d'une procédure de revendication de paternité vis-à-vis de sa fille belge vivant à Liège en vue de mener avec elle une vie familiale protégée par la loi, et par le fait que le requérant est un étranger qui a été victime d'un accident de la circulation en Belgique et qui se fait soigner et attend d'être indemnisé ;

Que le risque de se cacher n'existe pas étant donné la présence de Monsieur C. S. dans les différents lieux où sa procédure judiciaire en cours l'amène, de même qu'il doit passer des consultations médicales nécessitées par son état de santé et par la volonté de se faire indemniser ;

Que c'est d'ailleurs de son propre mouvement qu'il s'est rendu à la Police pour retirer la décision contestée car il venait d'apprendre qu'un agent de police était passé à sa résidence à sa recherche ;

Que dès lors, rien dans son attitude, ne laisse envisager que le requérant pourrait se cacher.

Attendu en outre que le principe de bonne administration et le devoir de minutie qui incombe à la partie adverse impose à l'administration de veiller, avant d'arrêter une décision, de recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de pouvoir prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause;

Que la partie adverse n'a pas respecté les principes ci-dessus exposés ;

Qu'il ressort de ce qui précède que la décision consistant en ordre de quitter le territoire est susceptible d'être annulée par le Conseil, en ce qu'elle a été prise contre une personne étrangère dont la situation personnelle n'a pas été examinée avec minutie."

Verzoeker voert onder meer de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Hij stelt hierbij dat hij het slachtoffer werd van een verkeersongeluk op 7 juni 2018 met belangrijke blessures, vooral aan zijn hoofd waarvan de gevolgen nog steeds actueel zijn evenals de medische onderzoeken die plaats vinden in België, waaronder een medisch onderzoek dat moet plaats vinden op 31 juli 2019. Dat verzoeker belang heeft bij dit argument blijkt uit de stukken die hij toevoegt aan zijn verzoekschrift, onder meer met betrekking tot een afspraak bij de mond-, kaak- en aangezichtchirurgie van het H. Hartziekenhuis te Lier. Verzoeker voert aan dat het bevel om het grondgebied te verlaten hem verhindert zich correct te laten verzorgen en een schadevergoeding te bekomen voor zijn geleden nadeel.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

In de bestreden beslissing motiveert de gemachtigde dat in het administratief dossier van betrokkene geen sprake is van enige medische problematiek.

De gemachtigde kan enkel rekening houden met een medische problematiek indien die aan hem kenbaar is gemaakt.

In de bestreden beslissing staat: *“Betrokkene werd gehoord door de politie van (plaats) op (datum) en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn/haar verklaringen.”*

De Raad vindt in het administratief dossier niet terug op welk gehoor in de beslissing wordt bedoeld, maar vindt wel een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld door de politie op 15 juli 2017, de dag van het nemen van de bestreden beslissing. Dit verslag biedt evenwel geen duidelijkheid over een eventuele vraag over zijn gezondheidstoestand en wat verzoeker daarop heeft geantwoord. Zo wordt er onder “contact onthaalcentrum” vermeld: “verklaring betrokkene” en “bijgevoegd”. Bij dit administratief verslag zit evenwel geen bijgevoegde verklaring van de betrokkene.

De Raad kan dus niet nagaan wat verzoeker heeft verklaard in die “bijgevoegde verklaring” en kan dus evenmin nagaan of verzoeker daarin al dan niet melding heeft gemaakt van gezondheidsproblemen waarmee de gemachtigde had moeten rekening houden in het licht van de verwijderingsbeslissing.

In de nota met opmerkingen gaat verweerder niet in op dit onderdeel van het middel.

Gezien verweerder heeft nagelaten de “bijgevoegde verklaring” van betrokkene aan het administratief dossier te voegen, is het voor de Raad in het licht van de aangevoerde schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet onmogelijk om een wettigheidscontrole van dit onderdeel van het middel op de bestreden beslissing uit te oefenen. De Raad kan bij gebrek aan die verklaring niet nagaan over welke feitelijke gegevens de gemachtigde precies beschikte en of hij dus al dan niet met de medische situatie kon rekening houden in de beslissing. De wettigheidscontrole op de beslissing wordt onmogelijk gemaakt. De vernietiging van de bestreden beslissing dringt zich dan ook op.

3. Korte debatten

Het betoog van verzoeker leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 15 juli 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend twintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES